

Sipsiku Kuukiri

Tervitame Sind, armas Eesti!

23. veebruaril tähistasid lasteaia Sipsik lapsed ja õpetajad Eesti Vabariigi sünnipäeva. Hea tava kohaselt oli ürituse eestvedajaks koolieelikute rühm, sellel aastal siis Mängusipsikute rühm.

Tähistamine sai alguse kell 7:35 Pika Hermanni torni juures, mille tipus heisati hünni saatel Eesti lipp. Rühmades tehti koos lastega Eesti lipuga kaunistatud muffineid, millega maiustati hommikupoolisel ajal. Kell 11 kogunesime õue pidulikule aktusele. Laulsime üheskoos hünni, tantsisime liputantsu ning vanemad rühmad esitasid laulud "Eesti laps" ja "Üks isemoodi maa". Üllatusks lastele olid õpetajad valmistanud ette marssimise etteaste. Lapsed

õpetajate esinemisele nii väga kaasa, et marssimine läks kordamisele. Tähistamise lõpetasime ümber maja üheskoos marssimise ja direktori tervitamisega. Pärast piduliku osa lõppu said lapsed tantsida lumediskol ja mängida sini-must-valgete õhupallidega.

Teksti autor: õpetaja Joanna-Eliisa

Tallinna
Lasteaed Sipsik

Veebruar 2021

Nr 126

**Sipsiku väikeste filosoofide mõtete-
rad:**

MÄNGUSIPSIKUD TEEVAD EESTILE SÜNNIPÄEVAKS MUFFINEID JA SULATAVAD VEEVANNIS ŠOKOLAADI. ÕPETAJA TULETAB LASTELE AEG-AJALT MEELDE, ET NAD PLIIDI PEAL POTTI SANGAST KINNI HOIAKSID, KUI POTIS ŠOKOLAADI SEGAVAD. IKKAGI NIHKUB POTT PIDEVALT PAIGAST. SÄDE HARRIET ÜLLATUNULT: "SELLEL POTIL ON RATTAD ALL!"

Naerusipsikute miniprojekt „Minu säravad hambad“

Veebruaris uurisid Naerusipsikud oma säravaid hambaid ja naeratust. Naerusipsikud arutlesid, miks on vaja hambaid pesta ja mis juhtub, kui hambad jäävad pesemata. Fotole jäädvustati kõikide laste naeratused, mida hiljem oli tore vaadata, sest Naerusipsikutele oli parajaks katsumuseks kõikide naeratuste hulgast just enda naeratuse üles leidmine. Selleks, et laste naeratused ikka sama säravad

püsiksid sai iga laps õpetaja Loolo juhendamisel harjutada hambapesu. Kui hambad pestud, kuid

hambapesu soov veel suur, oli lastel võimalik harjutada hambapesu selleks loodud lauamängul. Selleks, et hammaste pesu olulisus ikka paremini meelde jäaks lugesid õpetajad lastele Thjorbjorn Egner'i raamatut „Söobik ja Pisik“.

Teksti autor: õpetaja Eige

Päikesesipsikud märkasid jäätunud Eestit

"Eesti on üks maa," arwab Valter. „Seal kus elab Harald. Minu kodu on siinsamas. Kabli on ka Eestimaa. Eestis on külm lõhn."

"Eesti on see, kus meie oleme ja kus kodudes on mängud," teab Jüri Erik rääkida. „Seal saab karusselliga sõita ja Eestis saab minna Saaremaale, vahepeal olid praamid kinni.“

Need on Päikesesipsikute mõtted kodumaa kohta. Eesti on seal kus oleme meie! Nii andis sellest märku ka lugu ühel ilusal veebruarikuu päeval. Õhk oli külmast karge ja rohke lumi kattis meie mänguväljakut, aga päike soojendas juba mõnusalt põski. See võiski olla mõned päevad enne seda, kui Eesi sai 103 aastat vanaks. Mängisime sellel päeval õues koos Naerusipsikutega nagu tavaliselt. Kui olime päris tükk aega juba mänginud, oli aeg hakata tuppa minema. Alati enne tuppa minekut teeme ka oma mänguväljaku korda. Nii ka sellel korral. Panime just mudaköögi mänguasju kokku ... kui äkki ... mudaköögi laualt vaatas meile vastu kujutis, mida me olime justkui varem näinud. See oli nii tuttav ja sarnane sellele kujutisele, mida me toas näpüvärvidega värvisime. Eesti kaardi moodi! Jah just nii oligi - meie oma õuele oli ilmunud väike jäätunud Eesti kaart. Õpetajad tegid sellest toredast avastusest pildi, mille saatsime koos Naerusipsikutega ETV-sse minupilt.err.ee poole teele.

Teksti autor: õpetaja Keidy

Rõõmusipsikud jätkasid projektiga „Linnud“

Veebruarikuus näitas talv enda õiget nägu. Oli lund ja oli külma. Rõõmusipsikud töid kodudest lasteaeda kaasa kelgud ja nautisid talverõõme täiel rinnal. Mis sellest, et vahel külmapoisid nina näpistama kippusid. Õues olles märkasime väikseid sulelisi, kes külma ilmaga ikka rohkem maja ligi hoidsid. Taipasime, et väiksed linnukesed vajavad nüüd meie abi rohkem kui kunagi varem ja sellepärast panime neile sirelipõosa oksesse rippuma rasvapallid. Ehk märkavad nad rasvapalle ja saavad end natuke kosutada. Päris pakaselistel päevadel, kui õues kaua olla ei saanud, otsustasime toas suure linnumaja meisterdada. Sinna sisse sättisime enda meisterdatud väiksed käbilinnukesed. Linnukesi voolisime ka plastiliinist ja ehtisime neid

värviliste sulgedega. Hakkasime ka aegsasti Eesti Vabariigi sünnipäevaks valmistuma. Rääkisime meie rahvus-sümbolitest ja suitsupääsukese pilti uudistades läks see meil segi ilusa kirju rähniga. Nii, et seda pidime kauem arutama. Eesti sünnipäeva puhul meisterdas iga Rõõmusipsik endale ka Eesti lipu, millega käisime Hermannini torni juures lehvitamast ja suure lipu heiskamist vaatamas. Pidupäeva puhul küpsetasime imemaitsvaid šokolaadi muffineid. Veebruar oli lühike kuu, lühem kui teised, kuid tegutsemist pakkus ta meile küllaga.

värviliste sulgedega.

Hakkasime ka aegsasti Eesti Vabariigi sünnipäevaks valmistuma. Rääkisime meie rahvus-sümbolitest ja suitsupääsukese pilti uudistades läks see meil segi ilusa kirju rähniga. Nii, et seda pidime kauem arutama. Eesti sünnipäeva puhul meisterdas iga Rõõmusipsik endale ka Eesti lipu, millega käisime Hermannini torni juures lehvitamast ja suure lipu heiskamist vaatamas.

Pidupäeva puhul küpsetasime imemaitsvaid šokolaadi muffineid.

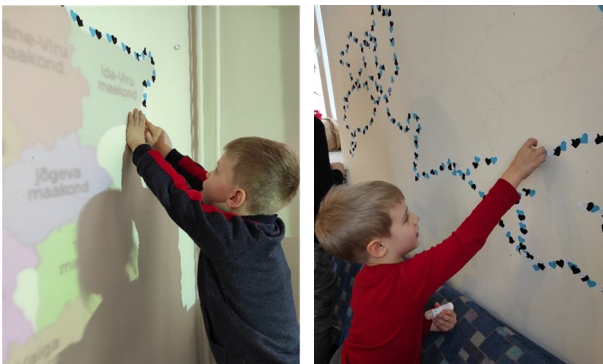
Veebruar oli lühike kuu, lühem kui teised, kuid tegutsemist pakkus ta meile küllaga.

Teksti autor: õpetaja Leila

Tähesipsikud tegid ettevalmistusi erinevateks pidupäevadeks

Tähesipsikute rühma veebruar möödus pidustuste lainel. Koos tähistasime vastlapäeva, sõbrapäeva ja Eesti sünnipäeva. Tähesipsikute rühma seinale valmis Eesti kaart. Moodustasime kaardi sinimustvalgetest südamestest. Kaunistasime ise õmmeldud ja meisterdatud rukkililledega. Kudusime Eestile vaipa ja meisterdasime ka lippe.

Vastlapäeval proovisime vanaaja laste mänguasju vurre ise teha ja maiustasime kuklitega. Vastlaliu tegime sel aastal etteruttavalt juba jaanuaris, siis kui oli rohkelt lund.

Teksti autor: õpetaja Maris

Südamesipsikud tutvusid oravaga

Pole mingi ime, et Südamesipsikud oravate vastu huvi tundma hakkasid. Neid väledaid loomakesi on lapsed meie mänguväljakul ju toimetamas näinud. Lapsed kuulasid, missugust häält teeb orav ja tutvusid orava eluviisiga. Uurisid, missuguse suuruse, kuju ja paiknemisega on pea, kõrvad, keha, esi- ja tagumised käpad ning saba. Nende teadmistega sai oravat voolima hakata. Selgus, et orava voolimiseks on vaja üheksa plasti-

liini tükki. Aga missugusest teha pea, saba või keha? Nüüd pidi meelde tuletama varem kuuldut. Vaatasime ka ühe orava pilti. Sealt oli hästi näha, et orava saba on sama suur kui ta ise.

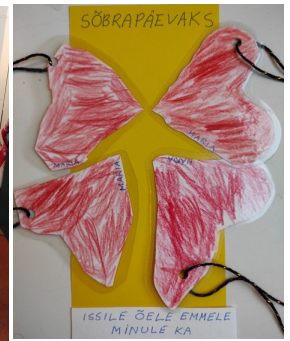
Need lapsed, kellel orav voolitud, hakkasid oravat joonistama. Joonistuse juurde mahtus ära ka sõna ORAV. Lapsed loendasid neli tähte ja kui orava enda ka veel lisasid, siis oligi kokku viis. Nii kirjutasid lapsed pildijuurde numbri 5. Seda pidi pisut harjutamagi, et nokk ikka õiges suunas vaataks. Ja juba oligi aeg sõbrapäevaks valmistuma hakata. Südamesipsikud avaldasid arvamust sellest, mis sõbrapäev on ja mida siis tehakse. Rääkisid

sellestki, kes on need toredad rühmakaaslased, kellega kõige rohkem

iga päev mängitakse. Valmisid sõbrapäeva kingitused - süda, mida saab kaela panna. Kui süda valmis, tuli otsustada, keda selle armsa kingitusega rõõmustada. Kui päris sõbrapäev kätte jõudis, olid poisid reas, et kõigile üllatuseks sõbrapäeva puhul üht – teist pakuda.

Kui Sipsiku lasteaia vastlattrall läbi sa ja kuklidki söö-Südamesipsikud nõobivurri me vurrivõimlemist - see täde ja randmete harjutusi. Ega sest nõobiaugust sisse panemine ka lihtne polnud. Ühenduses peitub jõud. Nii koos õpetajatega niidi nõobi külge sõlmitud ja võis minna nõobivurri keerutada-Küll oli hea, et käed soojaks võimeldud olid!

dud, hakkasid tegema. Tegihendab sõrme-see niidi väikesaid lapsedmise kooli.

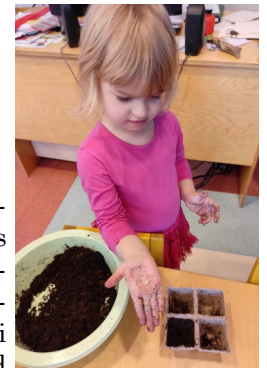
Teksti autor: õpetaja Anne

Sipsikud on kurgisõbrad

Veebruaris startis Räpina Aianduskooli järjekordne taimekasvatusteprojekt "Kurgisõbrad 2021". Sellel aastal kutsuti lapsed koos juhendajatega kurke kasvatama. Projekti eesmärgiks on kasvatada, hooldada ja vaadelda harilikku kurgi (*Cucumis sativus*) taimi, võrrelda nende kasvu ja saada vilju. Räpina Aianduskooli aedniku eriala õpilased teevad katse kaasa, jagavad nõuandeid ja õpetussõnu. Projektis ootab osalejaid ees peale kurgitaimede kasvatamise katse veel iganädalane viktoriin ja mitmed temaatilised konkursid. Ägedamad konkursitööd ja aktiivsemad osalejad saavad autasustatud!

Lasteaiast Sipsik oli projektiga võimalus liituda Südamesipsikute ja Mängusipsikute rühmal. Katsega alustati 15. veebruari nädalal. Sellel nädalal külvasid lapsed maha kurgi seemned. Enne külvamist valmistati ette muld, niisutati veega ja segati kätega läbi. Seejärel täitsid lapsed istutuspotid mullaga, panid potti ühe seemne, peale õhukese kile ja tegid kile sisse väikesed augud, et taim ikka rohkem õhku ja niiskust saaks. Lapsed jälgisid hoolega, millal taimeke nina mullast välja pistab. Kui esimene pärisleht oli tekkinud, siis oligi aeg ümberistutamiseks. Iga laps istutas oma taimi kuni idulehtedeni mulda ja vajutas õrnalt kinni. Nüüd pole muud kui õige hooldamine ja igapäevane vaatlemine – võrdlemine, kuidas kurgitaim kasvab.

Mängusipsikute miniprojekt Harry Potteri ainetel

Mängusipsikud tegelesid veebruaris miniprojektiga, mis sai alguse televiisoris näidatud Harry Potteri filmidest ja sellest tekkinud elevusest. Lapsed vihtusid veel uue kuu alguseski teha võlukeppe sushipulkadest, mis kodudest toodi. Algselt oli plaanis Harry Potteri ainetel ka ise näidend luua, kuid hetkeolukorrast tingituna, kus pole võimalik teistele lastele rühmas etendust anda, tekkis lastel uus idee. Otsustasime näidendi asemel Harry Potteri esimese osa "Tarkade kivi" hoopis filmida. Selle valmistamine võttis meil pikalt aega. Lapsed uurisid ja said nii mõndagi teada filmitööstusest - filmi tegemise ja kokku lõikamise keerukusest. Kirjutasime lastega koos stsenaariumi, mõtlesime välja taustad, valisime näitlejad ja kostüümid. See kõik pakkus Mängusipsikutele suurt elevust ja palju põnevust. Filmimise vahepeal käisime end tuulutas Tuvipargis, kus nägime jääskulptuuride sisse peidetud igasuguseid põnevad asju. Kuna veebruar on ka sõbrapäeva ja Eesti Vabariigi sünnipäeva kuu, siis pidime kiiresti otsad kokku tõmbama ja hakkama tegelema ka nendeks sündmusteks ettevalmistamisega. Ühendasime vastla- ja sõbrapäeva - tegime nõobivurre ja savist südameid loosiga tõmmatud sõbrale.

Elustasime ka kokandusehuvi domino kommide, kaeraküpsiste ja muffinite valmistamisega. Eesti Vabariigi sünnipäevaks lõpetasime kangale lipu värvimise, maalisime peeglile, tegime endale pisikesed lipukesed, kellukesed ja muud toredad kaunistused. Lisaks sellele jõudsime osa võtta Räpina Aianuskooli Kurgisõbra konkursist, mille puhul saime mulda külvata 4 seemet. Nüüd ootame nende jõudsat kasvu.

Teksti autor: õpetaja Joanna-Eliisa

Sipsikud suusatavad südalinna südames südamest ja südamega

Jaauanuaris maha sadanud lumi tekitas Sipsikutes soovi minna suusarajale, aga mitte kaugemale, vaid siia südalinna südamesse. Ühel ilusal talvehommikul sõitis direktor Carmen lasteaija maja taha suusarajad ette, liikumisõpetaja Marelle aitas lastele suusad alla ja mis siis muud kui RAJALE.

Linaliugu, pikka kiudu

Tervisemeeskonna eestvedamisel seati vastlapäeva hommikul õuealale üles erinevad punktid, kus rühmade alagrupid tegevustes osalesid. Enne tegevuste juurde asumist tutvustasid rahvariides perenaised lastele vastlapäeva kombestikku:

tangupudru, seajalgade, hernesupi ja vastlakuklite söömist, näo pesemist ja juuste kammimist ning lina pikkuse mõõtmist. Hunt, kes möödaminnes metsajooksult kohale jõudis, mõõtis lina pikkust oma mõõtühikutega – tulemuseks sai kaks hundipikkust.

Perenaine Anne rääkis lastele linakasvatusest, mis oli ammustel aegadel väga oluline ja pika liu seostamine linade pikkusega pärit just sellest ajast. Vanasti lasti vastlapäeval liugu küll selleks, et kindlustada hea linasaak, kuid meie sõitsime kelkudega selleks, et lõbus oleks. Perenaine Keidy juhendas lapsi kelgu- ja slaalomirajal.

Üks maagilisi kombeid vanasti oli linapõllul tule tegemine, kui lina ei tahtnud kasvada. Nii tegime ka meie. Vastlapäeva tuld valvas perenaine Eleriin.

Lisaks pidutseti vanal ajal kõvasti, au sees olid jõumängud ja jõukatsumised, lauldi ja loitsiti liu laskmise ajal linaloitsu. Perenaine Marelle tantsis lastega vastlatantsu. Hunt õpetas lastele vanaaegset Hundijooksu mängu, kus vahendiks pikk nõör, mille mõlemasse otsa on seotud kepp ja nõöri keskkohal on tähistatud. Kaks mängijat võtsid kumbki ühe kepi ja läksid teineteisest nii kaugele, kui seda lubas nõör. Pärast

Hundi märguannet hakkasid mõlemad kiiresti nõöri oma kepi ümber kerima, liikusid nii lähemale keskkohale. See, kes jõudis esimesena keskkohani kerida, sai õiguse eest ära joosta ning teine mängija teda taga ajada. Mängimise ajal tekkis uus põnev variant, kus Hunt pidi lapsi taga ajama. Oli tore treening.

Kuna populaarseks endisaegseks meelelahutuseks oli ka vastlavurri meisterdamine - sea sääreluu keskele tehti auk, aeti nõör läbi ja tõmmati see siis hooga undama – proovisid lapsed õhtupoole rühmas ka vurri meisterdamist. Meie asendasime seakondi suure nõõbiga.

Õnnitleme!

Eesti Vabariigi sünnipäevanädalal tunnustas Tallinna Kesklinna Valitsus õpetajaid ja teisi asutuse haridustöötajaid.

Tallinna lasteaiast Sipsik pälvisid pühendumisega tehtud töö eest tunnustuse

õpetaja **Leila Toit** ja

liikumisõpetaja **Marelle Laever**

Hea sõna ja tänu ...

... tervisemeeskonna liikmetele meeleoluka vastlahommiku läbiviimise;

... Mängusipsikute rühma õpetajatele vabariigi aastapäeva tähistamisel lennukate ideede ja uudse lahenduse eest!

Ajalehe toimetaja: Ene